

איך בין שוין אַ מיידל אין די יאָרן, וואָס האָסטו מיר, מײַן קעפּעלע פֿאַרדרייט? איך וואָלט שוין לאַנג אַ כלה געוואָרן און אפֿשר מאַקע חתונה געהאַט.

דו האָסט מיר צוגעזאָלט מיך נעמען, איך האָכ אויף דיך לאַנג שוין געוואַרט; פֿאַר וואָס זאָלסטו, דושעניו, מיך פֿאַרשעמען צי האָסטו דיך אין מיר גענאָרט?

און אפֿשר גייט דיר, דושעניו, אין נדן?— מייַן מאַמע וועט פֿאַרקױפֿן איר שטיב. לאָמיר שוין ביידע חתונה האָבן, וויַל איך האָב דיך זייער ליב.

אפֿשר װילסמו װיסן מײַן ייחוס? מײַן זיידע איז געװעזן אַ רב. לאָמיר שױן ביידע חתונה האָבן, און זאָל שױן נעמען אַ סוף!

און אפֿשר האָסטו שוין אַן אַנדערע, אַ שענערע און און אפֿשר האָסטו מיר?— זאָל יר גאָט געבן פֿיר יאָר ליבע און אַזאַ סוף ווי בײַ מיר...